

det i Dag eller paa Mandag eller Tirsdag eller Onsdag, kommer omtrent ud paa eet. Vi kunde for saa vidt lige saa godt vedtage det i Dag ved en af de bekendte hurtige Fremgangsmaader, vi bruger, idet vi tager anden og tredie Behandling med faa Minutters Mellemlum, og gøre det i Tillid til Ministeren, Folketinget og Kommissionen, som vi har gjort saa ofte før og derfor ogsaa kunde gøre denne Gang med det samme Ansvar og den samme gode Samvittighed, som vi har haft, naar vi tidligere gjorde det. Det synes jo imidlertid ikke at skulle være Tilfældet for dette Lovforslags Vedkommende. Den Interesse, som i Øjeblikket knytter sig til Lovforslaget, er, hvorvidt det skal gennemføres eller ikke. Jeg tror ikke, det skal gennemføres, jeg kunde høre paa Ordføreren, at det var ikke Meningen. Lovforslaget skal i et Udvalg, og det vil sige, at det ikke kan gennemføres i denne Samling, det bliver en ren pro forma Behandling, som ikke er en Smule værd. Naar man i Landstinget sender denne Sag i Udvalg, betyder det, at den ikke skal gennemføres i denne Samling, og det betyder en Demonstration fra Landstingets Side overfor Regeringen mod den Maade, hvorpaa Lovgivningsarbejdet er lagt til Rette i de senere Aar. Uden i mindste Maade at komme ind paa Hovedspørgsmaalet om Tokammerssystem o. s. v. vil jeg sige, at nu har vi et Landsting, vi sidder her, vi rejser herover fra Jylland, gør lange, trættende Rejser, vi hæver vore Diæter, og vi er udstyret med akkurat lige saa stor Indsigt som det andet høje Ting — der er nogle, der mener større, det tør jeg ikke paastaa, men jeg tør nok sige lige saa stor —, og saa var det rimeligt fra Regeringens Side ogsaa at benytte denne Arbejdskraft. At holde Landstinget alene for dette, at det i de Perioder, hvor der er forskelligt Flertal i de to Ting, kan bruges til at bremse et andet Flertal i Folketinget, forekommer mig dog at være en for begrænset og for ringe Opgave for et Tokammerssystem. Naar vi nu har et Landsting og sidder her, vilde det være rimeligt, at vi ogsaa havde noget at bestille, og det har vi faktisk ikke haft i Aar. Jeg kan derfor ganske slutte mig til den Henstilling, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lange) rettede til Regeringen om at fremsætte flere Lovforslag først her i Tinget, end Tilfældet har været i Aar, og da navnlig Lovforslag, som ikke er af politisk Art, men som kræver en grundig Udvalgsdrøftelse, som Lands-

tinget kunde faa Tid til at foretage, naar Lovforslagene fremsattes her i god Tid. Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, maa der rettes en Bebrejdelse mod den højtærede Handelsminister. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at der ikke kunde rettes nogen Bebrejdelse mod Ministeren. Jo, det er netop det, der kan, og der skal netop rettes en Bebrejdelse mod Handelsministeren for, at dette Lovforslag ikke er fremsat først her i Tinget eller saa betids, at vi kunde faa Lejlighed til at behandle det. Det er denne Bebrejdelse, som Tinget og Flertallet retter mod Ministeren, naar man siger: Nej, du faar ikke dit Lovforslag, vi gemmer det til næste Aar. Det er en Bebrejdelse mod Handelsministerens Fremgangsmaade, som er langt alvorligere end den, mine Ord kan forme.

Lovforslaget skal altsaa ikke vedtages, det skal henvises til et Udvalg, hvorfra der om et Par Dage bliver afgivet en Beretning, der siger, at man ikke har kunnet naa til Ende med Arbejdet i Aar. De Bemærkninger, jeg eventuelt vilde have at gøre til Enkeltheder i Lovforslaget, glæder jeg mig da til at komme med til Efteraaret.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget i Realiteten. Derimod kan jeg jo ikke føle mig slet saa taknemmelig, hvad angaar Udsigten til at faa Lovforslaget fremmet i Aar. Jeg forstaaer nok, der kan være nogen Grund til ogsaa for dette Lovforslags Vedkommende at hævde, at det høje Landsting ikke har tilstrækkelig Tid til at behandle det grundigt, og man ønsker jo i det hele taget Arbejdsstoffet noget bedre fordelt. Den ærede sidste Taler mente, at jeg ogsaa skulde bære min Del af Ansvaret; det er ganske rigtigt, men paa det Tidspunkt, da jeg fremsatte Lovforslaget i Folketinget, havde jeg ingen Forstaaelse af, at Arbejdsstoffet var mindre heldigt fordelt mellem Tingene. Jeg kan fuldstændig tiltræde den Opfattelse, at naar man har to Ting, bør der være Arbejde til dem begge; men det forekommer mig, at det er lidt haardt nu at straffe netop med dette Lovforslag, som ikke er af politisk Art. Forholdet er dog det, at alle de interesserede Parter, baade Redere og Sømænd, i det hele taget alle, hvem Lovforslaget angaar, ønsker det fremmet i den foreliggende Skikkelse; det er endvidere enstemmig vedtaget i det andet høje Ting